

Sygn. akt II Cz 533/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa M. G.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...) w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszcz w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie 2 wyroku z dnia 09.04.2013 roku, sygn. akt I C 3323/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 533/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 09.04.2013 roku oddalił powództwa. W punkcie 2 tego wyroku zasądzono od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

W uzasadnieniu postanowienia o kosztach procesu Sąd Rejonowy wskazał, iż rozstrzygnięcie to oparł o treść art. 98 § 1 kpc stosując zawartą w tym przepisie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie, z którą strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na te koszty złożyło się wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego pozwanego ustalone na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w kwocie 120 zł. W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie nie było podstaw do nieobciążania powoda kosztami procesu na podstawie art. 102 kpc, gdyż nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek. Sąd wskazał, iż powód wnosząc pozew winien się liczyć z tym, że w razie przegrania sprawy będzie miał obowiązek zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Nadto ani rodzaj sprawy ani też jej okoliczności faktyczne nie przemawiają za nieobciążaniem powoda kosztami procesu. Sam fakt osadzenia powoda nie przemawia, w ocenie Sądu Rejonowego, za tym, aby nie miał on ponosić konsekwencji bezzasadności wniesionego powództwa.

Zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 2 wyroku z dnia 09.04.2013 roku wniósł powód. Z treści zażalenia wynika, iż domaga się on nieobciążania go kosztami procesu wskazując na swoją sytuację materialną tj. fakt osadzenia w zakładzie karnym i brak dochodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne.

Za prawidłowe uznać należy stwierdzenie Sądu Rejonowego o braku okoliczności uzasadniających odstąpienie od zasady wynikającej z art. 98 § 1 kpc. Oczywistym jest, że powód przegrał sprawę i winien zwrócić pozwanemu celowe koszty, na które składa się w przypadku korzystania przez stronę z usług profesjonalnego pełnomocnika procesowego także jego wynagrodzenie.

Przepisy postępowania cywilnego znają wprawdzie odstępstwa od tej w/w zasady regulującej orzekanie o kosztach procesu. W niniejszej sprawie, na co wskazuje treść zażalenia powód domaga się odstąpienia od tej zasady wskazując na swoją trudną sytuację materialną. Jedynym przepisem przewidującym w takiej sytuacji wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu jest art. 102 kpc stanowiący, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ma jednak rację wskazując, iż w niniejszej sprawie taki szczególnie uzasadniony przypadek nie występuje. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych wynika, iż sama trudna sytuacja materialna strony przegrywającej nie uzasadnia jeszcze stosowania przepisu art. 102 kpc. Trudna sytuacja materialna strony może stanowić podstawę do zastosowania art. 102 kpc jedynie wówczas, gdy jest połączona z innymi szczególnymi okolicznościami dotyczącymi np. charakteru sprawy. Należy zgodzić się z Sądem I instancji, iż w niniejszej sprawie brak jest innych okoliczności o szczególnym charakterze uzasadniających poza samą sytuacją materialną powoda stosowanie art. 102 kpc.

Dlatego też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.